

عنوان مقاله:

تحلیل و تبیین مولفه های فرهنگی خراسان بزرگ و تاثیر آن بر امنیت ملی در شمال شرق ایران

محل انتشار:

پژوهشنامه خراسان بزرگ، دوره 2، شماره 2 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 43

نویسنده:

حسین عرب

خلاصه مقاله:

خراسان بزرگ خاستگاه میراث فرهنگی، میراث طبیعی، میراث معنوی و حافظه ی تاریخی مشترک سرزمین هایی است که امروزه به واسطه ی وجود مرزهای سیاسی از هم جدا گردیده و به همین دلیل سهم بزرگش در تمدن و فرهنگ بشری کمتر مورد توجه واقع می شود. این سرزمین بزرگ که حدود آن از دامغان و سبزوار در غرب آغاز می شد، تا بلخ و جیحون در شرق تداوم داشته و از شمال سیستان و غزنی تا بخارا و مرو گسترش می یافته، در عهد ساسانیان یکی از چهار ایالت اصلی ایران را تشکیل می داده است. اکنون چهار استان در داخل مرزهای سیاسی ایران و چهار کشور از پنج کشور آسیای مرکزی و کشور افغانستان را شامل می شود که این نتیجه ی انقباض و انبساط تاریخی این سرزمین کهن بوده است. امروزه مشهود است که مرزهای سیاسی نتوانسته هویت مشترک فرهنگی ساکنان آن را کاملاً دگرگون کند و لذا شاهد تداوم ارزش ها و مولفه های فرهنگی کهن در منطقه هستیم. از سوی دیگر، وقتی مرزهای سیاسی و فرهنگی بر هم منطبق نباشند، مولفه های فرهنگی که از عوامل پیوند انسان ها هستند، از دیدگاه حکومت ها و گاه خود ملت ها و اقوام می تواند سبب سوز یا سبب ساز تلقی گردند. به علاوه، این وجوه مشترک می تواند زمینه ارتقاء روابط فرهنگی، سیاسی اقتصادی و در نهایت همگرایی منطقه ای کشورها را تسهیل نماید. در عین حال می تواند موجبات احساس ناامنی در ملل و حکومت های منطقه را نیز فراهم کند. این تحقیق به منظور بررسی مولفه های مشترک فرهنگی در ناحیه ی خراسان بزرگ و تاثیر آن بر امنیت شمال شرق کشور، با استفاده از روش توصیفی، تحلیلی و با مطالعه ی منابع کتابخانه ای انجام شده است. نتایج به دست آمده نشان می دهد که این مولفه ها در امنیت جمهوری اسلامی ایران با شروطی تاثیر مثبت داشته و در عصر ارتباطات و جهانی شدن می تواند زمینه همبستگی و گسترش مبادلات اقتصادی، فرهنگی، سیاسی و ارتقاء همگرایی منطقه ای را فراهم سازد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2028934>

